

Κυριακή 20 Ἰανουαρίου. **Μνήμη τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν Εὐθυμίου τοῦ Μεγάλου.** Ἦχος πλ.δ'. Ἐωθινὸν ια'.

Τυπικαὶ διατάξεις τῶν Ἱερῶν Ἀκολουθιῶν

Ἐν τῷ μικρῷ ἔσπερινῷ

Μετὰ τὸν προοιμιακόν, εἰς τὸ· Κύριε ἐκέκραξα...ἰστῶμεν στίχους δ' καὶ ψάλλομεν τὰ γ' ἀναστάσιμα στιχηρὰ· Ἐσπερινὸν ὕμνον...Κύριε, Κύριε, μὴ ἀπορρίψης ἡμᾶς...Χαῖρε Σιών ἁγία...δευτεροῦντες τὸ α'. Δόξα... τοῦ ὁσίου· Ὅσιε Πάτερ, ἐκ βρέφους...Καὶ νῦν...τὸ δογματικὸν θεοτοκίον· Πῶς μὴ σὲ μακαρίσωμεν Θεοτόκε!...Τὸ Φῶς ἰλαρόν...τὸ Προκείμενον τῆς ἡμέρας μετὰ τῶν στίχων αὐτοῦ. Εἰς τὸν στίχον ψάλλομεν τὸ ἀναστάσιμον στιχηρὸν· Ἀνῆλθες ἐπὶ Σταυροῦ...εἶτα τὰ γ' ἀποστιχα προσόμοια τοῦ ὁσίου· Δόλους τῶν πονηρῶν...Ἦρθης ὡς Ἡλίου...Φέρων ἐν ταῖς χερσὶ...μετὰ τῶν στίχων αὐτῶν. Δόξα...το ιδιόμελον τοῦ ὁσίου· Ὅσιε Πάτερ, οὐκ ἔδωκας...ἃ ζήτηι εἰς τὸν μέγαν ἔσπερινόν. Καὶ νῦν..., τὸ ὁμόηχον ἐγκωμιαστικὸν θεοτοκίον· Αἱ περὶ σοῦ προφητεῖαι ἐπληρώθησαν...Τὸ· Νῦν Ἀπολύεις...Τὸ τρισάγιον καὶ τὸ ἀναστάσιμον ἀπολυτίκιον· Ἐξ ὕψους κατήλθες...Δόξα...τοῦ ὁσίου· Εὐφραίνου ἔρημος ἢ οὐτικτουσα...Καὶ νῦν...τὸ ὁμόηχον θεοτοκίον· Τὸ ἀπ' αἰῶνος ἀπόκρυφον... Ἀπόλυσις.

Ἐν τῷ ἀποδείπνῳ

Ἐν τῷ μικρῷ ἀποδείπνῳ, ψάλλομεν τὸν κανόνα τῆς Θεοτόκου κατ' ἦχον καὶ ἡμέραν· Θεία προνοία γεγονῶς εἰς ὑπαρξιν...(ἐκ τοῦ Θεοτοκαρίου τοῦ ἁγίου Νικοδήμου τοῦ ἁγιορείτου). Εἰς δὲ τὸ τρισάγιον, ἡ ὑπακοὴ τοῦ ἦχου· Αἱ Μυροφόροι τοῦ Ζωοδότου...Ἐν τέλει, μετὰ τὸ· Τῇ Ὑπερμάχῳ...οἱ κδ' οἴκοι τῆς Θεοτόκου.

Ἐν τῷ μεγάλῳ ἔσπερινῷ

Μετὰ τὸν προοιμιακόν, στιχολογοῦμεν τὸ α' κάθισμα τοῦ Ψαλτηρίου, ἦτοι τὸ· Μακάριος ἀνὴρ...ὄλον. Εἰς δὲ τὸ· Κύριε ἐκέκραξα...ἰσ-
τῶμεν στίχους ι' καὶ ψάλλομεν στιχηρὰ ἀναστάσιμα γ'· Ἐσπερινὸν ὕμνον...Κύριε, Κύριε, μὴ ἀπορρίψῃς ἡμᾶς...Χαῖρε Σιών ἀγία...ἀνατολικά
στιχηρὰ γ'· Ὁ ἐκ Θεοῦ Πατρὸς Λόγος...Τὴν ἐκ νεκρῶν σου Ἀνάστασιν...
Δόξα σοι Χριστέ Σωτήρ...τοῦ ὁσίου προσόμοια δ'· Πάτερ Εὐθύμει τὸν
σόν...Πάτερ Εὐθύμει καρπός...Ὁ ἐκ νηδύος μητρὸς ἡγιασμένος...Ὁ χαρι-
σμάτων ἐνθέων πεπλησμένος...Δόξα...τὸ ἰδιόμελον τοῦ ὁσίου· Ἀφιε-
ρωθεὶς τῷ Θεῷ...Καὶ νῦν...τὸ α' θεοτοκίον τοῦ ἤχου· Ὁ Βασιλεὺς τῶν
οὐρανῶν...Εἴσοδος. Τὸ Φῶς ἰλαρόν...τὸ προκείμενον τῆς ἡμέρας· Ὁ Κύ-
ριος ἐβασίλευσεν...μετὰ τῶν στίχων αὐτοῦ. Εἶτα τὰ γ' ἀναγνώσματα
τοῦ ὁσίου· α'. Δικαίων ψυχαὶ ἐν χειρὶ Θεοῦ...(Σοφίας Σολομῶντος τὸ
Ἀνάγνωσμα. Κεφ'. γ', 1), β'. Δίκαιοι εἰς τὸν αἰῶνα ζῶσι... (Σοφίας Σο-
λομῶντος τὸ Ἀνάγνωσμα. Κεφ'. ε', 15, ς', 1), γ'. Δίκαιος, ἐὰν φθάσῃ τε-
λευτήσῃ...(Σοφίας Σολομῶντος τὸ Ἀνάγνωσμα. Κεφ'. δ', 7). Εἰς τὴν λι-
τὴν, τὸ στιχηρὸν τοῦ ἁγίου τοῦ ναοῦ ἢ τοῦ ἁγίου τῆς μονῆς, εἶτα τὰ γ'
ἰδιόμελα τοῦ ὁσίου· Εὐθυμεῖτε ἔλεγε...Ὠχυρωμένος τὸν νοῦν γνώσει
θεία...Τῶν ἐν τῷ βίῳ πραγμάτων...Δόξα...τοῦ ὁσίου· Ἐλαμψαν τὰ καλὰ
ἔργα σου...Καὶ νῦν, τὸ ὁμόηχον θεοτοκίον· Νεῦσον παρακλήσεσι...Εἰς τὸν
στίχον, τὸ ἀναστάσιμον στιχηρὸν· Ἀνῆλθες ἐπὶ Σταυροῦ Ἰησοῦ...εἶτα τὰ
γ' στιχηρὰ, τὰ κατ' ἀλφάβητον· Χριστὸν δοξολογήσωμεν...Ψαλμοὶς καὶ
ὕμνοις...Ὡ Δεσπότη τῶν ἀπάντων...Δόξα...τὸ ἰδιόμελον τοῦ ὁσίου·
Ὅσιε Πάτερ, οὐκ ἔδωκας ὕπνον...Καὶ νῦν..., τὸ ὁμόηχον θεοτοκίον· Μα-
καρίζομέν σε...Τό· Νῦν ἀπολύεις...καὶ τὸ τρισάγιον. Ἀπολυτίκιον, τὸ
ἀναστάσιμον· Ἐξ ὕψους κατηῆλθες...Δόξα...τοῦ ὁσίου· Εὐφραίνου ἔρημος ἢ
οὐ τίκτουςα...Καὶ νῦν...τὸ· Θεοτόκε Παρθένε...Ἡ εὐλόγησις τῶν ἄρτων
καὶ ἡ ἀνάγνωσις εἰς τὰς ἐπιστολάς· αἱ δὲ ἕτεραι ἀναγνώσεις τοῦ ὁσίου.

Μὴ τελουμένης ἀγρυπνίας, ἀπολυτίκια εἰς τὸν μέγαν ἔσπερινὸν
(καταλιμπανομένου τοῦ μικροῦ) λέγομεν, ὡς ἐσημειώθησαν ἐν τῷ

μικρῶ. Τῇ δὲ Κυριακῇ πρωΐ, ἐν τῷ μεσονυκτικῷ, ὁ τριαδικὸς κανὼν τοῦ ἤχου· Τῷ τρισηλίῳ Βασιλεῖ καὶ πρύτανι...Τὰ Ἄξιόν ἐστιν...Τρισάγιον, καὶ ἡ ὑπακοὴ τοῦ ἤχου· Αἱ Μυροφόροι τοῦ Ζωοδότου...καὶ τὰ λοιπὰ τοῦ μεσονυκτικοῦ.

Ἐν τῷ ὄρθρῳ

Εἰς τὸ· Θεὸς Κύριος...τὸ ἀναστάσιμον ἀπολυτίκιον· Ἐξ ὕψους κατῆλθες...Δόξα...τοῦ ὁσίου· Εὐφραίνου ἔρημος ἢ οὐ τίκτουσα...Καὶ νῦν... τὸ ὁμόηχον θεοτοκίον· Τὸ ἀπ' αἰῶνος ἀπόκρυφον...Εὐθὺς ἢ στιχολογία τοῦ Ψαλτηρίου ὡς ἐξῆς: ὁ ἀναγνώστης· Κύριε, ἐλέησον γ', Δόξα, καὶ νῦν...Καὶ ἀναγινώσκει τὸ Β' κάθισμα τοῦ Ψαλτηρίου. Εἰς τὸ τέλος αὐτοῦ λέγει· Δόξα, καὶ νῦν. Ἀλληλούϊα, ἀλληλούϊα, ἀλληλούϊα δόξα σοι, ὁ Θεός. Ἐκ γ'. Ἡ ἐλπίς ἡμῶν Κύριε δόξα σοι. Ὁ ἱερεὺς· μικρὰ συναπτὴ καὶ Ὅτι σὸν τὸ κράτος...Ὁ χορὸς· Ἀμήν, καὶ ψάλλονται τὰ ἀναστάσιμα καθίσματα· Ἀνέστης ἐκ νεκρῶν...Δόξα· Ἀναστὰς ἐκ τοῦ τάφου ὡς ἀληθῶς...Καὶ νῦν, τὸ θεοτοκίον· Τὴν οὐράνιον πύλην καὶ κιβωτὸν...Εἶτα ὁ ἀναγνώστης· Κύριε, ἐλέησον γ', Δόξα, καὶ νῦν. Καὶ ἀναγινώσκει τὸ Γ' κάθισμα τοῦ Ψαλτηρίου. Εἰς τὸ τέλος αὐτοῦ λέγει· Δόξα, καὶ νῦν. Ἀλληλούϊα, ἀλληλούϊα, ἀλληλούϊα δόξα σοι, ὁ Θεός. Ἐκ γ'. Ἡ ἐλπίς ἡμῶν Κύριε δόξα σοι. Ὁ ἱερεὺς· μικρὰ συναπτὴ καὶ Ὅτι ἀγαθὸς καὶ φιλόανθρωπος...Ὁ χορὸς· Ἀμήν, καὶ ψάλλονται τὰ ἀναστάσιμα καθίσματα· Ἄνθρωποι τὸ μνημῆμά σου...Δόξα· Τὰ μύρα τῆς ταφῆς...Καὶ νῦν, τὸ θεοτοκίον· Ἐπὶ σοὶ χαίρει...Εἶτα ὁ ἀναγνώστης· Κύριε, ἐλέησον γ', Δόξα, καὶ νῦν. Καὶ ἀναγινώσκει τὸ ΙΖ' κάθισμα τοῦ Ψαλτηρίου. Εἰς τὸ τέλος αὐτοῦ ψάλλονται τὰ Εὐλογητάρια. Αἴτησις καὶ ἡ Ὑπακοὴ τοῦ ἤχου· Αἱ Μυροφόροι τοῦ Ζωοδότου...Εἶτα ὁ πολυέλεος, μεθ' ὃν τὰ καθίσματα τοῦ ὁσίου· Τὴν πτωχείαν τὴν ὄντως τοῦ δι' ἡμᾶς...Δόξα· τὸ αὐτό...Καὶ νῦν, τὸ θεοτοκίον· Ὡς Παρθένον καὶ μόνην ἐν γυναιξί...Εὐθὺς οἱ ἀναβαθμοὶ τοῦ ἤχου, τὸ προκειμένον αὐτοῦ καὶ ἅπασα ἢ τάξις τοῦ ἑωθινοῦ ἰα' Εὐαγγελίου. Εἶτα τὸ Ἀνάστασιν Χριστοῦ...Ὁ ν' ψαλμὸς. Δόξα· Ταῖς τῶν

Αποστόλων...Καὶ νῦν· Ταῖς τῆς Θεοτόκου...Εἰς τὸν στίχον τὸ· Ἀναστάς ὁ Ἰησοῦς...

Εἶτα οἱ κανόνες· ὁ ἀναστάσιμος, μετὰ τῶν εἰρμῶν, εἰς δ' τροπάρια, ὁ τῆς θεοτόκου, ἄνευ εἰρμῶν, εἰς β' τροπάρια, ὁ πρῶτος τοῦ ὁσίου εἰς δ' τροπάρια, ἄνευ εἰρμῶν καὶ ὁ δεύτερος τοῦ ὁσίου, ἄνευ εἰρμῶν, εἰς δ' τροπάρια. Λέγομεν δὲ καὶ τοὺς ιβ' στίχους τῆς στιχολογίας ἐν ἐκάστη ᾠδῇ, εἰς δὲ τὰ δύο τελευταῖα τὸ· Δόξα...καὶ τὸ· Καὶ νῦν...Καταβασίαι· Χέρσον ἀβυσσοτοκον...Ἀπὸ γ' ᾠδῆς, τὸ κοντάκιον τοῦ ὁσίου· Ἐν τῇ σεπτῇ γεννήσει σου...καὶ ὁ οἶκος· Ἐκ ῥαθύμου καρδίας...Εἶτα τὸ κάθισμα τοῦ ὁσίου· Ἐγκρατείας ἐλαίω τὴν τῆς ψυχῆς...Δόξα· τὸ αὐτὸ...Καὶ νῦν, τὸ θεοτοκίον· Τὴν ψυχὴν μου Παρθένε τὴν ταπεινὴν...Ἀφ' ἕκτης τὸ ἀναστάσιμον κοντάκιον· Ἐξαναστάς τοῦ μνήματος...καὶ ὁ οἶκος· Τὰ τοῦ Ἄδου σκυλεύσας βασίλεια...Συναξάριον. **Ἡ τιμιωτέρα στιχολογείται.**

Τὸ Ἅγιος Κύριος ὁ Θεὸς ἡμῶν... ἐκ γ' καὶ τὸ· Ὑψοῦτε Κύριον τὸν Θεὸν ἡμῶν...εἶτα τὸ ἑξαποστειλάριον, τὸ ια' ἀναστάσιμον· Μετὰ τὴν θείαν ἔγερσιν...τοῦ ὁσίου· Ἐξ μήτρας καθηγίασε...Ὡς πάλαι τοῦ βλαστήσαντος... καὶ τὸ θεοτοκίον· Ἐν δύο ταῖς θελήσεσι...Εἰς τοὺς αἴνους, ἰστῶμεν στίχους η' καὶ ψάλλομεν ἀναστάσιμα στιχηρὰ δ'· Κύριε, εἶ καὶ κριτηρίω παρέστης...Κύριε, εἰ καὶ ὡς νεκρὸν ἐν μνημείῳ...Κύριε, ὄπλον κατὰ τοῦ διαβόλου...Ὁ Ἄγγελός σου Κύριε...τοῦ ὁσίου προσόμοια γ'· Ὅσιε Πάτερ Εὐθύμιε, καταλιπὼν τὰ ἐν γῆ...Ὅσιε Πάτερ Εὐθύμιε, σὺ ἀνεδείχθης κανῶν...Ὅσιε Πάτερ Εὐθύμιε, σὺ ἀληθῶς πρὸς Θεὸν...καὶ τὸ ἰδιόμελον τοῦ ὁσίου· Τῶν Μοναστῶν τὰ πλήθη...Δόξα, τὸ ια' Ἑωθινὸν ἰδιόμελον· Φανερῶν σεαυτὸν...Καὶ νῦν· Ὑπερευλογημένη...Δοξολογία μεγάλη...καὶ τὸ ἀναστάσιμον τροπάριον μόνον· Ἀναστάς ἐκ τοῦ μνήματος...Δίδοται δὲ καὶ ἅγιον ἔλαιον ὡς ἔθος· Ἐκτενής, ἀπόλυσις· Ἡ α' ὥρα ἐν τῷ νάρθηκι.

Ἐν ταῖς ὥραις

Λέγομεν δὲ ἐν ταῖς ὥραις ἀπολυτίκιον ἀναστάσιμον· Ἐξ ὕψους κατήλθες...Δόξα...τοῦ ὁσίου· Εὐφραίνου ἔρημος ἢ οὐ τίκτουσα...Καὶ νῦν·

τὸ θεοτοκίον τῶν ὠρῶν. Εἰς τὸ τρισάγιον, ἡ ὑπακοὴ τοῦ ἤχου· *Αἱ Μυροφόροι τοῦ Ζωοδότου...*

Εἰς τὴν Λειτουργίαν

Τὰ τυπικά. Οἱ μακαρισμοὶ τοῦ ἤχου εἰς δ' τροπάρια καὶ ἐκ τῆς ς' ᾠδῆς τοῦ β' κανόνος τοῦ ὁσίου, εἰς δ' τροπάρια. Εἰσοδικὸν τὸ· *Δεῦτε προσκυνήσωμεν...ὁ ἀναστάς ἐκ νεκρῶν...Ἀπολυτικά μετὰ τὴν Εἴσοδον, τὸ ἀναστάσιμον· Ἐξ ὕψους κατήλθες...τοῦ ὁσίου· Εὐφραίνου ἔρημος ἢ οὐ τι κτουσα...τοῦ ἁγίου τοῦ ναοῦ ἢ τοῦ ἁγίου τῆς μονῆς...ἡ ὑπακοὴ τοῦ ἤχου· Αἱ Μυροφόροι τοῦ Ζωοδότου...Δόξα τὸ κοντάκιον τοῦ ὁσίου· Ἐν τῇ σεπτῇ γεννήσει σου...Καὶ νῦν· Ὁ μήτραν παρθενικὴν...Τρισάγιον. Προκείμενον καὶ ἀλληλουϊάριον τοῦ ἤχου. Απόστολος καὶ Εὐαγγέλιον τῆς Κυριακῆς καὶ τοῦ ὁσίου, ἦτοι: Ἀπόστολος· **α'**. τῆς Κυριακῆς· Ὁ Θεὸς ὁ εἰπῶν ἐκ σκότους φῶς λάμψαι... (Κορ. β'. Κεφ. δ', 6-15), ὁ ζῆτει τῇ δεκάτῃ πέμπτῃ Κυριακῇ τῶν Ἐπιστολῶν τοῦ Ἀποστόλου Παύλου, καὶ Εὐαγγέλιον· **α'**. τῆς Κυριακῆς· *Εἰσερχομένου τοῦ Ἰησοῦ εἰς τινα κώμην...* (Λουκ. ιζ' 12-19), ὁ ζῆτει τῇ δωδεκάτῃ Κυριακῇ τῶν κατὰ Λουκᾶν Εὐαγγελίων καὶ **β'**. τοῦ ὁσίου· *Ἔστη ὁ Ἰησοῦς ἐπὶ τόπον πεδινῶν...* (Λουκ. ς' 17-21), ὁ ζῆτει τῇ 17ῃ τοῦ αὐτοῦ μηνός. Εἰς τὸ· *Ἐξαιρέτως...τὸ Ἄξιόν ἐστιν... Κοινωνικὸν· Αἰνεῖτε τὸν Κύριον...καὶ· Εἰς μνημόσυνον αἰώνιον...Εἶδομεν τὸ φῶς...Πληρωθήτω...Εἶη τὸ ὄνομα Κυρίου...ἐκ γ', Δόξα...Καὶ νῦν...οἱ δύο ψαλμοὶ· Εὐλογήσω τὸν Κύριον...Υψώσω σὲ ὁ Θεός μου...καὶ ἡ ἀπόλυσις.**

Σημείωσις: Ὁ Απόστολος τοῦ Ὁσίου Εὐθυμίου τυγχάνει ὁ αὐτός με τὸν τῆς Κυριακῆς. Διὰ τοῦτο δεν ἀναφέρεται εἰς τὴν τυπικὴν διάταξιν.